

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/168/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010742
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714010742.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného J. P.Ü., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 18. 05. 2016 vo Zvolene,

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd obžalovaného J. P., nar. XX. XX. XXXX v Š., trvale bytom F. Č.. XXX, oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv/365/13/661 zo dňa 03. 11. 2014, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tým, že dňa 25. 02. 2013 v čase od 09.30 h do 10.00 h v meste F., okres K. na Ul. Y., pred budovou Slovenskej sporiteľne, popisného čísla XXX, fyzicky napadol S. V., nar. XX. XX. XXXX tým spôsobom, že ho viackrát udrel päťou do oblasti hlavy, kopol ho do oblasti brucha a pravého kolena a následne ho jedenkrát udrel rukou, v ktorej držal zväzok kľúčov do pravej časti tváre, pričom mu spôsobil na tvári škrabance, čím S. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., P. XXXX/XX, spôsobil zranenia, a to ľahký otras mozgu, pomliaždenie tváre s väčšími odreninami a podliatinou, zlomeninu nosových kostí bez posunu a ľahšiu formu pomliaždenia pravého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 12 dní, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodených:

- S. V., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom A., P. XXXX/XX,
 - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom W. E. X, XXX XX A. - mestská časť W., IČO: XX XXX XXX,
- s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 04. 11. 2014 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/365/13/6611 obžalobu na J. P. K.Ü. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný J. P. K.Ü. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v ten deň poškodeného videl, ale dohodnuté stretnutie nebolo, skutok sa nestal, on nič neurobil. Započul, že sa niečo deje, a potom už len ratoval manželku. Prebehlo to tak, že prišiel k manželke, ona bola schúlená, ak si dobre spomenul, asi pri aute poškodeného V.. Bolo to už dva roky dozadu, preto si na podrobnosti nepamätal. K manželke išiel preto, lebo počul jej krik, usúdil, že sa asi niečo deje, že to nie je normálna komunikácia, tak sa tam chcel ísť pozrieť, manželka už ale bola schúlená na zemi a držala si hlavu. Nespomenul si, žeby tam bol v tom čase niekto iný, ani poškodeného nevidel. Taktiež si nepamätal, čo mu presne manželka vravela, pravdepodobne sa bavili o tom, že došlo

ku konfliktu s poškodeným V., že ju udrel, alebo si ona udrela hlavu, on jej povedal, aby vstali a išli preč. V ten deň poškodeného videl, mali sa stretnúť v F., kam ale poškodený neprišiel, videl ho v aute, tak ho predbehli a zastavili jeho auto, a chceli sa spýtať, prečo neprišiel tam, kam mal. Keď poškodený auto zastavil, oni k jeho autu pristúpili tak, že jeho manželka išla sprava, a on šiel k šoferovi a ukázal mu, aby stiahol okienko. Poškodený ale s nimi nechcel komunikovať, pričom z toho miesta odišiel tak, že skoro zrazil jeho manželku. Toto sa udialo na hlavnej ceste medzi F. a najbližšou obcou, poškodený sa dohodol s jeho manželkou na stretnutí, na ktoré neprišiel, tak sa ho chcel obžalovaný spýtať, prečo tam neprišiel, keď boli dohodnutí. Obžalovaný s manželkou nasadli naspäť do auta a išli späť do F.. Pred F. ich poškodený predbehol a niečo z auta ukazoval. On s manželkou išli k nehnuteľnosti, pretože predpokladali, že tam poškodený bude, ale nebol tam. Vlastníčkou nehnuteľnosti je jeho manželka, on ju len udržiava, kosí trávu a pod. On sa šiel teda pozrieť na nehnuteľnosť a manželka čakala pred budovou, či nepríde poškodený V.. Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že si matne spomenul, že vtedy na mieste tam boli aj iné osoby, je to centrum mesta, ale nevedel uviesť, kto presne tam bol. Taktiež si nespomenul, či sa vtedy s niekým rozprával. V minulosti nikdy nemal s poškodeným konflikt, takýto konflikt by tak neriešil, už len z pozície jeho funkcie, ako aj z pozície človeka, on v živote nikoho neudrel, ani jeho deti. Vtedy na mieste nevidel poškodeného V..

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh splnomocnenca poškodeného na odstránenie rozporov prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania, kedy v postate uviedol, že spoznal hlas poškodeného V., a že počas toho ako ratoval manželku, vozidlo poškodeného z miesta odstavenia odišlo, na čo obžalovaný uviedol, že sa to stalo pred vyše dvomi rokmi, nepredpokladal, že sa niečo takéto udeje, on si nerobil ani žiadne poznámky, jednoducho si na to s odstupom času nepamätal, on poškodeného neudrel, je nevinný.

Ďalej na doplňujúce otázky uviedol, že v ten deň malo byť stretnutie s poškodeným asi kvôli nezhodám v nájme. V tom čase bol asi spoločníkom v spoločnosti Tiplive, s.r.o., ale konateľom asi nebol. Všetko ohľadne nájmu riešila jeho manželka, on tú nehnuteľnosť len udržiava. Nespomenul si, či v tom čase prebiehal nejaký súdny spor medzi jeho manželkou a poškodeným. Taktiež si nespomenul, či zo strany poškodeného bola podaná na súd žaloba o zaplatenie preplatku na nájmomnom, všetky veci riešila jeho manželka.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený S. V., ktorý po zákonom poučení uviedol, že toho dňa, 25. 02. 2013, išiel za klientom do obce S. C., a keď prešiel hranicu mesta F., všimol si, že za ním sa rýchlou jazdou približuje motorové vozidlo, asi Škoda Octavia Combi, ktoré ho predbehlo a zablokovalo cestu, aby zastavil na krajnici. On išiel normálnou rýchlosťou, toto auto ho predbehlo, pričom obaja vystrčili ruku z auta a naznačovali, aby zastal. On teda zastal, a oni obaja, čím myslel obžalovaného a jeho manželku, prišli k jeho autu s hrubými nadávkami. On zaistil všetky dvere na aute, začali mu po aute búchať, ostal v šoku, manželka obžalovaného sa ešte postavila pred auto, aby nemohol odísť. On teda cúvol, nejako ich obišiel a odišiel odtiaľ. Obžalovaný mu vtedy vravel „ty hajzel, ako si to predstavuješ.“ Nadávala mu aj jeho manželka, búchali mu do okien auta. On ale nevedel, o čo konkrétne ide, vedel ale, že tam boli určité problémy, bol u nich v nájme jeden rok, a po novom mal platiť nájmné nejakej spoločnosti Tiplive s.r.o., ktorej spoločníkmi boli obžalovaný a jeho manželka, a to bez podpísania dodatku k nájomnej zmluve. On teda z miesta odišiel, išiel ďalej smerom na S. C., ale asi po 500 metroch sa otočil, pretože si povedal, že takéto ich správanie pôjde oznámiť, tak sa otočil a išiel za nimi. Keď ich dobehol, tak počas jazdy sa zaradil do ľavého pruhu, stiahol si okienko, pričom okienko mal stiahnuté aj obžalovaný, a povedal im, že ide do F. podať na nich trestné oznámenie. Keď prišiel do F. pred Mestský úrad, kde je aj policajná stanica, tak si spomenul na to, že počas toho predchádzajúceho rozhovoru mu povedali, že idú do priestorov, ktoré mal v nájme, a že mu odtiaľ vyhodia všetky jeho veci. Pani K. mu kričala, že nemá zaplatené nájmné za mesiac január 2013, on ale nájmné zaplatené mal. Preto teda išiel pred prevádzku, aby neprišiel o svoje veci, tam zastal pred budovou, súpisné číslo 131, a vyšiel von. Pred tou budovou je dlhá asfaltová cesta a on mal vchod do priestorov zozadu budovy. Keď vošiel do bránky, obžalovaný spoza rohu budovy vybehol proti nemu, a bez všetkého mu jednu uvalil. Pravou rukou zovretou v päšť mu dal najprv jeden, a potom druhý pravý hák, smerom do oblasti tváre a nosa, potom nasledoval kopanec do oblasti brucha a kolena. On ustupoval pred obžalovaným, počas toho sa potkol o schodík, a potom prišla od neho rana ľavou rukou, v ktorej mal kľúče, opäť do oblasti tváre, pričom mu poškríbal pravé líce. Manželka obžalovaného potom tiež vybehla z nehnuteľnosti a pridala sa k obžalovanému, pričom mu dala jednu alebo dve facky. Keď zacítil, že ho zaliala krv z poškríbaného líca, povedal im, že im nechce ublížiť, a oboma rukami ich nejako buchol o seba a odstrčil ich od seba,

vbehol do auta a zamkol sa. Počas toho celého tam bol krik a hluk, mohlo to vidieť asi desať ľudí, a keď už sedel v aute, manželka obžalovaného ešte obehla jeho auto a tresla mu do spätného zrkadla. On na nich z auta kričal, že ide na políciu. Prišiel pred Mestský úrad v F., kde je policajná stanica, bola tam vtedy porada s primátorom, zvonil na políciu, ale nikto neotváral, preto si sadol do auta a zavolať na číslo 158, že to oznámi telefonicky. Policajti mu do telefónu povedali, že sú na výkone, že tam bývajú len dvaja, a že sa vrátia asi len o pol hodinu. Taktiež mu uviedli, že ak krváca, nech sa ide dať ošetriť a oni ho budú kontaktovať. Jišiel teda k lekárovi MUDr. S., ku ktorému chodí jeho nevlastný otec, preto vedel, že tam ordinuje, ten ho ošetril a vypísal mu lístok na chirurgiu. Následne išiel do Š. na chirurgiu, kde ležal tri dni a robili mu rôzne vyšetrenia. Na doplňujúce otázky uviedol, že asi v ten deň mu z polície v K. volal policajt, že keď bude mať potvrdenia od lekárov, tak sa má s nimi zastaviť na polícii, a tiež mu uviedol, že je to všetko telefonicky nahlásené na linke 158. On bol následne PN a trvalý pobyt má v A., kde tiež absolvoval nejaké vyšetrenia, tak až potom požiadal právnik, aby spravili trestné oznámenie. Počas toho, ako bol fyzicky napádaný, obžalovaný naňho kričal „ty hajzel špinavý, kto si myslíš, že si“, to videli aj ľudia, ktorí sa tam vtedy nachádzali, keďže ale nie je z F., tak nevedel uviesť ich mená, niektorých pozná len z videnia. V ten deň ho napadol obžalovaný a jeho manželka, s nikým iným konflikt nemal, podobný konflikt mal naposledy v piatej triede na základnej škole. Keď sa vtedy rozhodol, že si pôjde do nehnuteľnosti pre jeho veci, stál pred políciou, pozná pani K., vie ako reaguje, preto išiel do nehnuteľnosti, ku ktorej sa dá dostať spred polície autom za jednu minútu. Škrabance na líci mu nemohla spôsobiť manželka obžalovaného, rozhodne mu to spôsobil obžalovaný. V prípravnom konaní poukazoval na kamerový záznam, keď začala polícia konať, tak pri prvom výsluchu oznámil, a asi je to aj v nájomnej zmluve, že uvedený priestor je kamerovaný, preto požiadal políciu, aby si záznam vypýtala. V ten deň nebol v Slovenskej sporiteľni, po incidente šiel do S. V. k lekárovi, odtiaľ rovno do nemocnice v Š.. Keď vtedy čakal pred policajnou stanicou, tak sa s nikým nebavil, ale vedel, že tam boli nejakí ľudia na pošte, sú tam aj nejaké kancelárie, a je možné, že ho nejakí ľudia videli. S dohodnutým klientom sa nakoniec v S. C. nestretol. Počas hospitalizácie v nemocnici v Šahách nebol na žiadnej vychádzke, dal spraviť aj výpis z jeho zdravotnej karty, kde sú uvedené všetky úkony, ktoré sním v nemocnici robili. Taktiež sa so svedkami o skutku nebavil. V tom čase prebiehal súdny spor, on odmietol zaplatiť vyúčtovanie, ktoré mu predložila pani K., dokonca jemu vznikol preplatok, ktorý následne žiadal cez Okresný súd Levice, ktorý manželka obžalovaného odmietla zaplatiť, a uhradila ho až na základe výkonu rozhodnutia, cez exekúciu. Kamerový záznam si nepýtal od pani K., ale od polície pri prvej výpovedi, bol tri týždne PN a počas tej doby tieto veci vôbec neriešil.

K tejto výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že pokiaľ poškodený tvrdí, čo tvrdí, tak keby sa to stalo jemu, tak sa vehementne akýmkoľvek spôsobom pýta na ten kamerový záznam.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala aj svedkyňa Mgr. V. K., manželka obžalovaného, ktorá po zákonom poučení uviedla, že poškodený bol jej nájomcom, pričom išlo o problémového nájomcu, ktorému išlo vždy len o peniaze. Dňa 25.02. 2013 čakali s manželom v F. na poškodeného, ktorý jej asi deň predtým poslal SMS, že nemá vodu, tak sa potrebovali dostať do jeho priestorov, a poškodený jej v SMS napísal, že tam bude od 09.00 hod. Tak tam od deviatej na poškodeného čakali asi hodinu, potom sadli do auta a išli domov. Cestou domov spoznala auto poškodeného, tak vravela manželovi, že stretnutie zmeškal, tak išli za ním, ale on nešiel smerom do F., ale smerom na D.. Niekde v C. alebo C. zastavili poškodeného, on zastal, oni vyšli s manželom z auta, následne ich poškodený spoznal a zaistil si všetky dvere, aj vytiahol okná na aute. Ona sa mu snažila povedať, aby išiel pred nehnuteľnosť, on ale prudko šliapol na plyn, pričom musela odskočiť do jarku, aby jej neprešiel po nohe. Z auta vystúpili obaja, teda aj obžalovaný, ona šla k autu poškodeného zo strany spolujazdca a manžel zo strany vodiča. Poškodený nijakým spôsobom nereagoval, prudko z miesta odišiel a oni sadli do auta a otočili sa, že idú domov. Po chvíli ich ale poškodený predbehol, niečo komunikoval cez stiahnuté okienko, nebolo ale rozumieť čo, tak išli na aute za ním do F., pričom s autom zastali pri dome, vystúpili z auta a ona čakala na chodníku sama. Po asi piatich minútach prišiel poškodený, a začala sa medzi nimi výmena názorov, pri ktorej mu dala zaucho a on ju chytil za vlasy a prudko hodil o auto. Podlomili sa jej kolená a nevnímala, čo sa deje, potom ju už len manžel zviechal zo zeme. Na doplňujúce otázky uviedla, že jej manžel bol v tom čase zrejme v zadnej časti domu, kde je elektrina a plyn, ktoré vždy chodil kontrolovať. Z jej strany to vtedy boli emócie, nesprávny inštinkt, preto dala poškodenému zaucho. Keď ju manžel pozviechal, nasadli do auta a išli preč. Nevedela uviesť, kde bol vtedy poškodený, bola otrasená a nič iné nevnímala.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkyne prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že

s manželom čakali na ulici pred budovou súp. č. 131, a asi po piatich minútach sa dostavil na svojom vozidle pán V., ktorý z vozidla vystúpil a smeroval ku nej, na čo svedkyňa uviedla, že manžel mohol byť pri príchode pri nej a po čase odísť pozrieť nehnuteľnosť, vzhľadom na odstup času si už ale na tieto skutočnosti nespomenula.

Na doplňujúce otázky svedkyňa ďalej uviedla, že je ľaváčka, tak poškodenému dala zaucho ľavou rukou, nevedela už ale uviesť, do ktorej oblasti tváre, má 54 kg, tak facku mu dala takou ženskou silou. Touto fackou mohla spôsobiť poškodenému škrabance, ak, tak jedine nechtami.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa Z. K., ktorá po zákonom poučení uviedla, že vo vzťahu ku skutku uvedenému v obžalobe nič nevidela, ani nič nepočula. Má predajňu na druhom poschodí v dome služieb a cesta delí Dom služieb od budovy, kde sídli Slovenská sporiteľňa. Vôbec nevedela, o čo sa v tomto prípade jedná. Obžalovaného pozná, niekedy mal na poschodí oproti nej stávkovú kanceláriu, tak sa párkrát stretli na chodbe. Poškodeného vôbec nepoznám. V predajni nie sú žiadni iní zamestnanci, je tam sama.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že stávkovú kanceláriu nemal on, ale jeho manželka.

Svedkyňa C. H. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že čo sa týka skutku uvedeného v obžalobe, tak osobne nevidela nič, vedela len, že sa niečo stalo, ale to sa len v F. hovorilo. Bola v práci, odbehla do Jednoty, a tam sa hovorilo, že bol nejaký konflikt medzi dvomi ľuďmi, nevedela ani medzi kým, že tam bol nejaký krik, ale nič konkrétne nevedela. Nevedela ani uviesť meno osoby, od ktorej to počula.

Svedkyňa F. T. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že pozná aj obžalovaného, aj poškodeného. Videla poškodeného stáť pred policajnou stanicou, má kanceláriu tak, že z nej vidí pred policajnú stanicu, a aj keď vyjde z kancelárie, tak vždy ide okolo policajnej stanice. Stál tam teda poškodený, bol poškrabaný, ale nevedela už uviesť kde presne, vedela len, že bol poškrabaný na tvári. Nepamätala si už však na obdobie, kedy ho tam videla, bolo chladno, ale nevedela uviesť presný mesiac. Pamätala si to z toho kontextu, že vtedy sa spomínalo, že mala byť zrušená policajná stanica aj mestská polícia. S poškodeným sa ale nerozprávala, od neho sa až potom dozvedela, čo sa stalo, ale časovo už nevedela uviesť, kedy to bolo. Poškodený jej povedal, že naňho zaútočila pani K. a že potom vznikol nejaký konflikt. Povedal jej, že tam bola pani K., pán K. on, že ho pani K. sotila, alebo napadla, a na základe toho vznikol nejaký konflikt. Od jej výpovede na polícii je to už viac ako rok, preto si na viac nespomenula. Poškodený prišiel ku nej do kancelárie a požiadal ju, aby mu viedla účtovníctvo, vtedy jej mal uviesť tieto skutočnosti. S pani K. ani s obžalovaným sa o tejto veci nerozprávala.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkyne prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že si nespomína, či poškodený uviedol, že konflikt mal s pánom K., alebo s jeho manželkou, na čo svedkyňa uviedla, že nevie, možno jej to ešte raz potom poškodený uviedol, možno si to dnes domyslela.

Na doplňujúce otázky ďalej uviedla, že škrabance na poškodenom boli na líci, boli viditeľné, ako keď niekoho poškrabe mačka alebo sklo, ona to tak vnímala. Najprv jej napadlo, či to nemá z havárie, lebo to vyzeralo ako škrabance od skla. Nevidela, že by poškodenému tiekla krv, videla len tie škrabance, boli krvavé. O tomto incidente sa s nikým nebavila, len pred pojednávaním sa o tom bavili, ale ona nemá čas sa baviť s inými o cudzích veciach.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok T. H., ktorý po zákonom poučení uviedol, že má reštauráciu oproti banke, teda aj oproti nehnuteľnosti obžalovaného, z terasy jeho Pizzerie vidí celú plochu pred nehnuteľnosťou obžalovaného. Vtedy bol v kuchyni, na ktorej má veľké okná, ale sú zalepené fóliou, ale je na nich nepriehľadné sklo, aby nebolo vidno dovnútra. Do reštaurácie chodí medzi 9 až 11 hod., v ten deň si pripravoval a chystal veci v kuchyni. Začul krik, ale nevenoval tomu pozornosť, stále sa to ale zosilňovalo, tak si povedal, že sa ide pozrieť na terasu. Z terasy uvidel poškodeného, ako nasadol do zeleného BMW, to bolo všetko. Na druhý deň, alebo na tretí, sa ku nemu prišiel poškodený najesť a ukázal mu zranenia na tvári, boli to škrabance od nechtov, povedal mu, že mu to spravila pani K.. Tie škrabance boli čerstvé, mokvali. Počas toho incidentu obžalovaného nevidel, všetko, čo videl bolo,

ako poškodený nasadá do BMW. Vtedy v Pizzerii mu poškodený uviedol, že ho dá ako svedka v tejto veci, a už vtedy mu povedal, že nevie k čomu sa má vyjadrovať, keďže videl len jeho, ako nasadá do auta. Ku zraneniam poškodeného uviedol, že to boli škrabance. Pokiaľ vypovedal v prípravnom konaní, tak na tej výpovedi trval. Na záver uviedol, že s obžalovaným si tyká asi 6 rokov a s poškodeným asi 3 roky.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že videl, že muž a žena, ktorých poznal z minulosti, stáli v tej dobe v záhrade budovy, kde sa nachádza aj Slovenská sporiteľňa, boli na strane, kde sa nachádza Vínotéka. Neskôr sa dozvedel, že sa jednalo o manželov K.. Osoby poznal z videnia, viackrát sa u neho stravovali. Neskôr sa taktiež dozvedel, že muž, ktorý nastupoval do vozidla, bol pán V., ale aj jeho ako zákazníka poznal z minulosti, na čo svedok uviedol, že tam boli viacerí ľudia, je tam Vínotéka, nespoznal tie osoby, ktoré boli na dvore.

Taktiež bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej svedok uviedol, že to bolo určite nasledujúci deň po udalosti, teda po hádke, ktorú počul, na čo svedok uviedol, že poškodený tam určite bol, nevedel už ale či na druhý, alebo tretí deň.

Nakoniec bola prečítaná ešte časť výpovede, v ktorej svedok uviedol, že určite to bolo nasledujúci deň. Pamätal si, že rany boli čerstvo ošetrené. Rany nemal špinavé, alebo roztečené, bolo zjavné, že mu niekto ranu ošetril, na čo svedok uviedol, že s odstupom času už nevie, povedal, že mal čerstvé rany a že boli ošetrené.

Na doplňujúce otázky svedok ďalej uviedol, že s obžalovaným sa naposledy videl deň pred jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní, prechádzal popred jeho Pizzeriu, ale nerozprávali sa. Keď bol potom uňho poškodený v pizzerii, jeho to veľmi nezaujímalo, poškodený sa chcel zjavne o tom baviť, ale on vtedy obsluhoval, takže nemal čas, čo mu aj povedal, takisto mu uviedol, že načo ho dal ako svedka, keď nič nevidel. Vzhľadom na odstup času si už nespomenul, ktorým smerom vtedy odchádzalo vozidlo BMW. Pizzeria je rodinný podnik, robí tam v podstate všetko. Keď vtedy za ním poškodený prišiel, bolo to určite medzi 11.00 hod. a 14.00 hod., podľa neho okolo 12.00 hod. až 12.30 hod.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa B. V., ktorá po zákonom poučení uviedla, že pracuje v Slovenskej sporiteľni, sedí za písacími stolom, a oproti nej sedia klienti, teda nevidela nič. Počula z vonku nejaké hlasy. Budova, v ktorej sídli, patrí manželke obžalovaného. Vybavovali teda klientov a prišli za nimi nejakí ľudia spýtať sa, či vedia, čo sa stalo von na ulici, nevedela už ale uviesť, kto sa to bol pýtať. Tí ľudia vraveli, že vonku bola nejaká hádka. Za ňou bol potom poškodený, nevedela ale uviesť, či v ten deň, alebo nasledujúci, pýtal sa, či videli, čo sa stalo vonku, ukázal im rany, povedal, že mal konflikt s majiteľom. Videla, že má na tvári také dve, tri čiarky.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkyne prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že bola v zamestnaní, a v čase nejakej udalosti, asi z dvora, teda z tej časti pozemku, ktorý je súčasťou budovy Sporiteľne, bolo počuť veľký krik, na čo svedkyňa uviedla, že je pravda, že to bol krik.

Taktiež bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej svedkyňa uviedla, že samotný konflikt nevidela, len pri rozhovore so B. (teraz F.), ktorú pozná sa o uvedenej udalosti rozprávala, na čo svedkyňa uviedla, že bola s pani B., stretla ju pri obchode, rozprávala sa s ňou.

Napokon bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej svedkyňa uviedla, že vie, že ľudia pri rozhovore sa vyjadrovali tak, že došlo k bitke, na čo svedkyňa uviedla, že nepopiera, že to tak bolo.

Na doplňujúce otázky ďalej uviedla, že v pobočke sú len dve zamestnankyne, je to malá pobočka, v tom čase tam boli obidve, mali obe klientov, teda ani kolegyňa sa vtedy nešla pozrieť vonku. S pani B. sa bavila určite ráno, keď išla do práce, určite to ale nebolo v deň incidentu, ale s odstupom času už nevedela uviesť, ktorý deň sa s ňou bavila. Na poškodenom nevidela žiadne iné zranenia, len na ľavej strane videla nejaké tri čiarky.

Svedkyňa R. R. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že vtedy bola v práci, v Slovenskej sporiteľni, mala klientov, nevidela teda nič, nevedela sa k tomu vyjadriť. Počula len hlasnejšiu vravu zvonku. S nikým sa o tom nebavila, nemala dôvod, klienti im o tom niečo hovorili, ale s odstupom času si nepamätala čo. Poškodeného V. pozná ako klienta, prišiel ku nim do banky, nevedela už ale či v ten deň, alebo nasledujúci deň, vravel im, že mali nejakú roztržku s majiteľmi budovy, ktorými sú manželka K., a pýtal sa ich, či niečo videli. Oni mu uviedli, že nič nevideli. Nepamätala si, či vtedy na poškodenom niečo videla, asi nič. S ňou v banke býva ešte kolegyňa, svedkyňa B. V., nespomenula si už, či sa s ňou o konflikte bavila.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkyne prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že videla pána V.Á., mal nejaké škrabance, ale kto mu ich spôsobil, prípadne ako došlo k jeho zraneniu, nevedela, nevidela udalosť, kedy došlo k jeho zraneniu, na čo svedkyňa uviedla, že si to už nepamätá, asi to tak bolo, keď to uviedla.

Taktiež bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej svedkyňa uviedla, že to mal také čerstvé, ale nevidela, žeby mu z rany tiekla krv, teda aspoň si nespomínala, na čo svedkyňa uviedla, že ak tak vypovedala, tak to tak bolo.

Napokon bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej svedkyňa uviedla, že si nespomína, či niečo také poškodený tvrdil, ale určite bol v Sporiteľni v ten deň, kedy počula pred Sporiteľňou hlasy, na čo svedkyňa uviedla, žesi nespomína, či to bolo v ten deň, alebo nasledujúci, ak to ale uviedla vo výsluchu, tak to tak bolo.

Na doplňujúce otázky svedkyňa ďalej uviedla, že s poškodeným sa naposledy videla v stredu, o incidente sa ale nebavili, len medzi nimi padlo, že sa uvidia v piatok. Vôbec nevedela uviesť, koľko bolo hodín, keď za nimi prišiel poškodený, pracovnú dobu má do 16.00 hod, ale nevedela uviesť, či prišiel do obedu, alebo poobede, ani nevedela uviesť, či už vtedy bola naobedovaná.

Svedkyňa W. F. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že konflikt osobne nevidela, dozvedela sa o ňom asi o jeden mesiac, od jednej pani, ktorá to videla, vravela jej, že išla do Coop Jednoty na nákup a videla, že obžalovaný s jeho ženou bijú pána V.. Povedala jej, že V. ležal na zemi, že ho kopali, pani K. že ho škriabala, a že používala slovník ako posledná cigánka. Tá pani sa krstným menom volá C., priezvisko nevedela uviesť, robí v predajni Farby laky. Po tomto incidente sa stretla aj s poškodeným, vravel jej čo sa mu stalo, že ho tam zbili, ona mu na to povedala, že už o tom počula. V tom čase nepracovala, má živnosť, čakala na priestory. Ľudia v F. si o tom rozprávali, že tam bola bitka, že sa bili majitelia domu s poškodeným V..

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkyne prečítaná časť jej výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že o tomto fyzickom konflikte jej povedala svedkyňa B. V., na čo svedkyňa uviedla, že na to zabudla, táto pani jej to tiež hovorila, ale vravela, že nevidela začiatok, že videli len tú bitku, tam niekde asi v záhrade. Nepamätala si to už presne, ale spomínala, že sa tam bili.

Na doplňujúce otázky ďalej uviedla, že pozná aj obžalovaného aj jeho manželku, mala prenajatý priestor v ich budove, mala problém s pani K., keď odovzdávala priestor, tak jej tam nadávala, ziapala, taký neurotický výstup ešte nevidela, fyzický kontakt s ňou nemala, ale chodila jej tesne tvárou popred nos, hore dole. Nespomenula si už na to, či jej svedkyňa V. vravela, odkiaľ konflikt videla, vravela, že boli v práci, že počuli krik, že sa potom išli pozrieť, ale nespomenula si, či sa išla pozrieť sama, alebo ešte s niekým. Ona s obžalovaným žiadny konflikt nemala.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec MUDr. Jaroslav Grega, ktorý po zákonom poučení uviedol, že nálezy na tele poškodeného korešponujú s výpoveďou poslednej svedkyne a s výpoveďou poškodeného. Ostatní svedkovia vypovedali vyhýbavo, resp. incident nevideli. Telesná integrita poškodeného bola značne narušená, na jeho tele boli zreteľné následky poranení, čo nemohlo byť spôsobené jedným úderom, ale išlo o sériu úderov od hlavy až po kolená. Pri vypracovaní posudku vychádzal z lekárskej správy MUDr. S., z prepúšťacej správy z nemocnice, ako aj zo záverečnej správy MUDr. S., sú popísané v znaleckom posudku. V tomto prípade teda išlo o viacnásobné údery do

viacerých častí tela poškodeného, na jeho tele boli zreteľné škrabance, podliatiny, výrony, a bol aj diagnostikovaný príznak otrasu mozgu. Nešlo teda o jeden úder, ale o viaceré úder do viacerých častí tela, na tvári mal podkrvné okoloočnicové podliatiny, teda monokle, mal zlamaný nos, dôvodom odoslania poškodeného do nemocnice do Š. boli aj viacnásobné odreniny a škrabance kože na tvári, prítomné boli aj stopy zaschnutej krvi v nose. Nos začne krváčať hneď, spravidla do niekoľkých desiatok sekúnd a spravidla tam, kde vznikne zlomenina. Najsilnejšie krvácanie je teda hneď po údere, ktorý zlomeninu spôsobil, ale do jednej až dvoch minút sa dá takéto krvácanie zastaviť. Znalec nevedel odpovedať na otázku, či útočník bol ľavák, pre jej zodpovedanie by musel poznať presné postavenie tváre a útočníka v čase úderu, len za predpokladu, že boli tvárou v tvár by išlo o ľaváka, ale v tomto prípade úder mohol byť spôsobený aj pravou rukou. Na záver uviedol, že o tom, že úderov bolo viac, svedčia aj závery prijímacej správy, v ktorej bolo uvedené, že poškodený mal monokle, je teda zrejmé, že išlo o intenzívnejšie násilie, čo popiera útok ženou, čo potvrdzuje aj nález na CT, že poškodený mal krvné kolekcie hlboko pod kožou nad očnicami obojstranne.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach svedkyň W. F., B. V. a C. H. na hlavnom pojednávaní, súd vykonal ich konfrontácie, v rámci ktorých svedkyňa W. F. uviedla, že sa o tom dozvedela v F., najviac jej o tom rozprávala tá druhá svedkyňa z predajne Farby laky, ale nepamätala si, či sa o tom bavili u nej v predajni, alebo na ulici. Bavili sa o tom aj v banke, s obidvomi pracovníčkami, teda aj s pani V., tá jej uviedla, už ale nevedela, že či videla, či počula niečo o tom konflikte, detaily si už nespomenula, ale rozprávali sa o tom. Na túto výpoveď svedkyňa Silvia V. uviedla, že je pravda, že sa o tom spolu bavili, ale nevedela už, či v banke alebo mimo banky, bavili sa iba o tom, čo počuli, že došlo ku nejakému konfliktu. Určite ale svedkyňa nevravela, že konflikt videla, lebo nič nevidela, nemala ani možnosť to vidieť.

Vo vzťahu ku svedkyňi C. H. svedkyňa W. F. uviedla, že sa stretli, nevedela už presne či na ulici, alebo u nej v predajni, rozprávala jej o tom, že išla do obchodu a videla incident, ako poškodený V. ležal, a oni ho bili, a že pani K. nadávala ako cigánka, na čo svedkyňa C. D. H. uviedla, že si na to nepamätá, žeby to povedala, ani nebola svedkyňou nejakého incidentu, pracuje v predajni, nemôže si dovoliť opustiť predajňu. Nevie o tom, žeby to svedkyňa hovorila, nebola svedkom incidentu. Svedkyňa W. F. na to uviedla, že jej svedkyňa vyslovene uviedla, že to videla, ona jej na to uviedla, že tomu verí, lebo pani K. tak isto vykrikovala aj na ňu. Svedkyňa C. H. ale zotrvala na svojej výpovedi, nebola svedkom ničoho.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania. Poškodený Q. V. S. v rámci výsluchu po zákonom poučení uviedol, že je splnomocnený vystupovať ako právny zástupca Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., a že žiada, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu, ktorá vznikla z titulu vynaložených liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému Henrichovi Minárikovi, a to vo výške 602,73 Eur.

Znalec MUDr. Jaroslav Grega v rámci výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že osobne sa s poškodeným nestretol, nepovažoval to za potrebné, nakoľko mal kompletnú zdravotnú dokumentáciu, vrátane prepúšťacej správy z hospitalizácie v Š.. Pri zlomenine nosovej kostry začne nos krváčať, z tej strany, kde bola zlomenina. Nemohlo sa stať, že by poškodený začal z nosa krváčať po niekoľkých hodinách, krvácal hneď po vyfasovaní úderu, a to krátku dobu. Opuch nosa trvá podľa rozsahu zlomeniny aj dlhšie, spravidla ustúpi pri závažnejších zlomeninách do týždňa. V znaleckom posudku pojednával o zlomeninách nosa všeobecne, ako aj o otrasu mozgu. Zlomenina nosa nebola obzvlášť závažná, neboli ani úlomky zlomeniny posunuté, práve preto to bolo zistené ako vedľajší nález na CT vyšetrení lebky, práve preto uzavrel, že krvácanie bolo krátkodobé a vzniklo bezprostredne po údere do oblasti koreňa nosa. Na základe prepúšťacej správy znalec zistil, že lekári chceli poškodeného ponechať v nemocnici dlhšie na pozorovaní, poškodený ale rezolútne žiadal prepustenie do ambulantnej liečby, a to dňa 27. 02. 2013. Hospitalizácia mala observačný charakter, bola indikovaná, lebo bolo potrebné sledovať mozgové funkcie, vzhľadom k tomu, že neurológ diagnostikoval u poškodeného otras mozgu prvého stupňa, a bolo potrebné vylúčiť traumatologické poškodenie orgánov dutiny brušnej a obličiek. Jedná sa o bežný postup, lebo aj jedna komplikácia zo sto, pri neindikovanej observácii, môže mať hlavne u cezpoľných poranení fatálne následky.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: fotografie z miesta činu (č.l. 168 - 171), lekárske správy (č.l. 172 - 183, 190 - 197), zmluva o nájme nebytových priestorov (č.l. 184 - 189), odpis registra trestov obžalovaného

(č.l. 395), výpis z účtu poistenca (č.l. 372 - 378), uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn. 14C/208/2013 (č.l. 390 - 393).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Jediný dôkaz, ktorý usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, je výpoveď poškodeného S. V.. Ten opísal, že keď vošiel do bránky, obžalovaný spoza rohu budovy vybehol proti nemu, a bez všetkého mu jednu uvalil. Pravou rukou zovretou v päšť mu dal najprv jeden, a potom druhý pravý hák, smerom do oblasti tváre a nosa, potom nasledoval kopanec do oblasti brucha a kolena. On ustupoval pred obžalovaným, počas toho sa potkol o schodík, a potom prišla od neho rana ľavou rukou, v ktorej mal kľúče, opäť do oblasti tváre, pričom mu poškrabával pravé líce. Vzhľadom na výšku, váhu a celkové telesné proporcie obžalovaného a poškodeného je ale ťažké predstaviť si, že by obžalovaný sám vybehol oproti poškodenému a začal ho biť, pretože je zrejmé, že vzhľadom na telesné proporcie poškodeného by sa takémuto útoku ľahko ubránil. Taktiež škrabance na líci, ktoré utrpel poškodený (a ktoré sú aj zadokumentované v spise), sú podľa názoru súdu príliš symetrické na to, že by mohli byť spôsobené kľúčmi, ktoré mal obžalovaný držať v ruke. Tie by musel najprv súmerne zoradiť vedľa seba, následne ich uchopiť do ruky a až potom s nimi zaútočiť na poškodeného. Takéto zranenia však podľa názoru súdu svedčia o tom, že mohli byť spôsobené manželkou obžalovaného, ktorá to sama potvrdila, a ktoré mohli byť spôsobené nechtami a ľavou rukou (keďže manželka obžalovaného je ľaváčka a škrabance boli na pravom líci poškodeného). Taktiež svedkyňa F. T. vypovedala, že stretla poškodeného pred policajnou stanicou, pričom videla, že bol poškrábaný na líci, ako keď niekoho poškrabe mačka alebo sklo. Čo sa týka ostatných zranení poškodeného, opäť svedkyňa F. T. nevidela na poškodenom žiadne iné zranenia, pričom ona ho videla bezprostredne po incidente, keď čakal pred policajnou stanicou. Podľa názoru súdu monokle a zlomený nos, ktorý navyše podľa výpovede znalca mal začať krváčať do niekoľkých sekúnd od úderu, by boli určite na poškodenom viditeľné, a takéto zranenia by si svedkyňa určite všimla. Rovnako tak svedok T. H. vypovedal, že poškodený mu na druhý alebo tretí deň od incidentu ukázal zranenia na tvári, pričom to boli škrabance od nechtov, a povedal mu, že mu to spravila manželka obžalovaného (rovnako tak to mal uviesť aj svedkyňa F. T. - že škrabance mu mala spôsobiť manželka obžalovaného). Svedkyne B. V. a R. R. taktiež zhodne uviedli, že poškodený sa u nich po incidente zastavil, a taktiež na ňom boli viditeľné len zranenia na líci (také dve, tri čiarky, nejaké škrabance). Žiadny zo svedkov, ktorí prišli do kontaktu s poškodeným po incidente, na ňom teda nevideli iné zranenia, len škrabance na líci. Vyššie uvedení svedkovia tiež zhodne potvrdili, že za nimi poškodený bol, pričom podľa jeho vlastnej výpovede po incidente išiel na policajnú stanicu a následne na ošetrovanie k MUDr. S., a odtiaľ do nemocnice v Š., kde bol aj hospitalizovaný. Podľa názoru súdu potom ale nie je zrejmé, ako mohol poškodený prísť do kontaktu s týmito svedkami, keď podľa prepúšťacej správy mal byť hospitalizovaný v nemocnici. Je zároveň pochybné a nelogické, že by sa svedkovia medzi sebou dohodli a zhodne vypovedali, že za nimi poškodený po incidente prišiel. Zároveň súd poznamenáva, že žiadny zo svedkov osobne nevidel incident, ktorý sa mal podľa obžaloby stať medzi poškodeným a obžalovaným, niektorí svedkovia len počuli hluk, resp. krik, a o incidente sa dozvedeli len z počutia. Taktiež vykonanou konfrontáciou sa nepodarilo odstrániť rozpory vo výpovediach svedkýň W. F., B. V. a C. H., pričom obe svedkyne opakovane popreli, že by incident opisovali svedkyňa W. F., keďže osobne neboli svedkami žiadne incidentu. Navyše, ani svedkyňa W. F. osobne nič nevidela, o všetkom v súvislosti s incidentom sa mala dozvedieť len z počutia. Na záver ešte súd poznamenáva, že keď poškodený prišiel do kontaktu so svedkami po incidente, a niektorým aj povedal, že ich uvedie ako svedkov incidentu, mohol žiadať aj kamerový záznam, o ktorom musel mať vedomosť (čo aj sám potvrdil). Tento záznam ale žiadal až po čase, kedy boli záznamy z kamery vymazané. Tento dôkaz tak mohol objasniť, aký bol priebeh celého incidentu. Taktiež je zrejmé, že medzi poškodeným a manželkou obžalovaného boli pred týmto incidentom napäté vzťahy, vyplývajúce z ich nájomného vzťahu, o čom svedčia aj civilné žaloby, ktoré podali na súd. Taktiež nie je súdu zrejmé, prečo poškodený podal trestné oznámenie až 22. 03. 2013, keď podľa záznamov mal byť z nemocnice prepustený 27. 02. 2013, teda mal dostatok času na jeho podanie, navyše, keď je v konaní zastúpený splnomocnencom poškodeného.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti sú potom podľa názoru súdu tak závažné dôvodné pochybnosti, ktoré nemôžu viesť k uznaniu viny obžalovaného, práve naopak súd po takto vykonanom dokazovaní nemal inú možnosť, ako obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, a to z dôvodu podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Zo skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, je obžalovaný usvedčovaný len poškodeným, pričom ostatné

vykonané dôkazy relevantným spôsobom spochybnili výpoveď poškodeného a jeho verziu o incidente s obžalovaným.

V rámci adhézneho konania si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody dvaja poškodení - S. V. a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Keďže ale súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, musel poškodených v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku s ich nárokmi na náhradu škody odkázať na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.